

kirkelige Udvalg faar tilendebragt sine Arbejder, og dette kan komme til at gaa ind som et vel indpasset Led i en eventuel Kirkeforfatning, vil man komme til at indse Rigtigheden af, hvad jeg her hævder, navnlig naar man holder sig det Maal for Øje at skabe en fri Folkekirke indenfor vort Folk.

Jeg kunde have ønsket i Stedet for det Lovforslag, som blev forelagt i Landstinget af den højtærede Justitsminister, at man var kommen med et foreløbigt forebyggende Lovforslag, som kunde hindre en Gentagelse af den højst sørgelige Murerhistorie, som vi havde, og som, det indrømmer jeg, ingenlunde er afsluttet med den Dom, som Højesteret fældede i dette enkelte Spørgsmaal. Der kan komme en noget lignende Sag op, hvad Dag det skal være, saa vi trænge absolut til en Lovgivning paa dette Omraade.

Om dette Lovforslag, som nu er kommet herved fra Landstinget, skal kunne sammenarbejdes med det Lovforslag, som den højtærede Justitsminister den Gang forelagde deroppe, saa at der skal kunne komme et tilfredsstillende Resultat ud af det, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg vil tilraade, at man gør et Forsøg i den Retning, men jeg vil tilstaa, at jeg har ikke store Forventninger i den Henseende.

Jeg kan ikke mod min Samvittighed stemme for det Forslag, der er kommet herved fra Landstinget, det strider mod min Overbevisning ud fra de Synspunkter, som jeg nu har fremhævet.

Svendsen: Det foreliggende Lovforslag har jo vakt en stor Opmærksomhed, og der er allerede blevet holdt lange Taler om denne Sag, som jeg slet ikke havde ventet, men da mit Standpunkt overfor denne Sag er tilstrækkelig bekendt fra de tidligere vidtløftige Forhandlinger, vi have haft om denne Sag, skal jeg ikke komme dybt ind paa Sagen.

Jeg vil i Modsætning til adskillige andre ærede Medlemmer, som have talt, anbefale det foreliggende Forslag. Jeg maa dog sige, at det tilfredsstillende mig ikke fuldt, og jeg kunde ønske adskillige Ændringer deri, men jeg tror, at skulle vi naa en Afslutning paa denne Sag, er der ingen anden Vej at gaa end den, der her er anvist af Landstinget i det givne Tilfælde, og jeg mener, at selv om det ikke er tilfredsstillende, selv om det ikke fuldt ud kan svare til de Fordringer, som enkelte kunne stille, kan det dog danne en god Overgang til det Standpunkt, som jeg

heller ikke tvivler om, vi en Gang komme til, det almindelige borgerlige Ægteskab. Men det er min fulde Overbevisning, at det er alt for tidligt at komme dertil, fordi, som det blev udtalt af et andet æret Medlem, dette endnu ikke har ret mange af den store Befolkning paa sin Side, og det er en Samvittighedssag for mange af det danske Folk, hvorledes denne Sag ordnes, og det formener jeg man maa tage størst Hensyn til.

Jeg er saa fuldstændig enig med den højtærede Justitsminister i de Udtalelser, han fremkom med under Behandlingen af Lovforslaget om Ligbrænding, da han hævdede, at det var et Samvittighedsspørgsmaal for en stor Del af Befolkningen, hvordan det blev praktiseret, og det skulde man være meget varsom med at gribe forstyrrende ind i. Det samme er absolut Tilfældet her. Det er et Samvittighedsspørgsmaal for en stor Del af den danske Befolkning, hvorledes den faar Lov til at indgaa Ægteskab, og det skal man ikke gribe forstyrrende ind i, for det kan have ulykkelige og uheldsvangre Følger for Ægteskabet, og derigennem for Kirken og Samfundet.

Jeg maa gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem, som indledede Diskussionen her i Dag, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre). Han gjorde en Betragtning gældende, som jeg vil udtale mig meget bestemt imod. Han sagde, at egentlig var der her ved dette Lovforslag ikke Tale om Indgaaelse af Ægteskab, Ægteskabet stiftedes ikke paa den Maade, som her er Tale om, Ægteskabet stiftedes den Dag, da de paagældende bleve enige om at ville være Mand og Hustru. Det vil jeg paa det bestemteste protestere mod. Vil det ærede Medlem da virkelig hævde, at saa snart et Par Folk har forlovet sig, saa er Ægteskabet indgaaet, saa ere de Mand og Kone? Saa er jeg meget bange for, at hans høje foresatte, Kultusministeren, vil komme til at blande sig i den Sag. Det tror jeg nu heller ikke, det ærede Medlem mener, men saa ved jeg ikke, hvad han vil med den Udtalelse. Selvfølgelig stiftes Ægteskabet af de paagældende Parter; men vi hævde bestemt, baade fra Statens og fra Kirkens Side, at det sker i det Øjeblik, da de paa højtidelig Maade erklære vidnefast, at de ville være Mand og Kone, og ikke et Øjeblik før. Derfor gaa ogsaa de Former for Ægteskabets Indgaaelse, som vi her tale om, ikke — som det ærede Medlem hæv-